

Використання хмарних технологій — це наступний крок до надання гуртковій роботі властивостей адаптивності, гнучкості, відкритості та мобільності.

Впровадження цифрових технологій в освітній процес позашкільних закладів робить заняття більш зручними для педагогів та їх гуртківців, що дозволяє вдосконалити гурткове заняття, створюючи таку модель навчання, яка відповідає сучасним вимогам та запитам майбутніх фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Биков В.Ю. Хмарні технології, ІКТ-аутсорсинг і нові функції ІКТ підрозділів освітніх і наукових установ / В. Ю. Биков // Інформаційні технології в освіті. – №10. – 2011. – С. 8 – 23.
2. Владикін О., Покатилова Ю., Фісун Ю., Бодашко В. Використання GoogleDrive в освітньому процесі // Інформаційні технології – 2014: Збірник тез І Української конференції молодих науковців.– Київ, 2014. – С. 97 – 99.
3. Гриб'юк О.О. Перспективи впровадження хмарних технологій в освіті. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/1111>

УДК 373.5.091.33:004.5

Сіпій В. В.

кандидат педагогічних наук, провідний науковий співробітник лабораторії виховання готовності до ринку праці, Інститут проблем виховання Національної академії педагогічних наук України, м. Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПУ ВУОД ЯК ЕЛЕМЕНТ ВИХОВАННЯ ГОТОВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ДО РИНКУ ПРАЦІ

Тенденцією розвитку культури, мистецтва, освіти, науки, економіки та бізнесу у XXI столітті є їх цифровізація. Це обумовлено як розвитком інформаційних технологій, так й збільшенням їх доступності для масового використання.

Суттєвим поштовхом до цифровізації освітнього процесу в закладах загальної середньої освіти стала пандемія коронавірусу. Здобувачі освіти та вчителі не мали фізичного доступу до закладів освіти, де традиційно використовували сучасні цифрові технології, здебільшого, для візуалізації навчальної інформації.

Вчителі й учні для організації навчального процесу за дистанційною формою активно почали використовувати власні гаджети [2]. Таким чином, відбулось повне охоплення всіх учасників освітнього процесу технологією мобільного навчання [3]. На перших етапах впровадження найбільшою перешкодою була відсутність гаджетів у всіх членів родини. Оскільки

наявний в сім'ї персональний комп'ютер чи ноутбук використовувався всією родиною почергово, адже батьки здобувачів освіти під час карантинних обмежень теж здебільшого працювали дистанційно.

Як свідчать результати наших досліджень наявність смартфонів у здобувачів освіти у закладах освіти в яких науковці Інституту педагогіки та Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України проводять дослідження освітнього процесу станом на 2024 рік становить 100%. Поодинокі випадки відсутності гаджету для навчання зумовлені, здебільшого, його виходом з ладу й є короткостроковими на час його ремонту або заміни його новим девайсом. Проблема забезпечення девайсами малозабезпечених громадян до початку повномасштабних бойових дій активно вирішувалась благодійними організаціями та органами місцевого самоврядування й, в цілому, була вирішена. Пріоритетом було охоплення всіх учасників освітнього процесу дистанційним навчанням.

Таким чином, у закладах загальної середньої освіти в умовах дистанційної та змішаної форми організації освітнього процесу використовується принцип BYOD (Bring Your Own Devices – «взьми свій власний пристрій»), що передбачає застосування власних смартфонів, ноутбуків, планшетів та інших цифрових пристроїв школярів та вчителів. З застосуванням планшетів та ноутбуків ситуація гірша, лише 27% здобувачів освіти мають такі власні гаджети й ще 33 % можуть використовувати такий гаджет періодично, оскільки він використовується кількома членами родини.

В умовах воєнного стану з безпекових міркувань відбулась значна міграція населення як в межах країни, так й за кордон. Й саме сформовані за часи пандемії навички використання гаджетів для організації освітнього процесу дозволили відновити освітній процес, а також долучити до нього всіх здобувачів незалежно від місця їх перебування.

Принцип використання власних гаджетів зародився у 2005 році у сфері бізнесу, що було обумовлено цифровізацією бізнес процесів. Аналогічно й в сфері освіти, мистецтва, науки, економіки, культури активні процеси інформатизації зумовили активне використання власних гаджетів.

Сучасні смартфони мають вбудовані датчики, що можна використовувати для вимірювання різних параметрів навколишнього середовища (температури, освітленості, тиску, рівня шуму тощо) перетворюючи, таким чином, смартфон на цифрову лабораторію. А обчислювальні можливості смартфонів дозволяють проводити аналіз й статистичну обробку отриманих результатів за допомогою спеціальних додатків. Також власний девайс використовувати при формуванні ключової компетентності «екологічна грамотність та здорове життя» [1]. А на

предметах філологічного циклу, наприклад, прослухати аудіо книгу чи правильну вимову іншомовних слів.

Оскільки формування цифрової компетентності здобувачів освіти з використання власних гаджетів відбувалось разом з формуванням цих же компетентностей у інших членів родини, то використання гаджета набуло ціннісного забарвлення, як необхідної умови побудови успішної кар'єри.

Використання імерсивних технологій в освіті також набуває все більшої популярності завдяки розвитку технологій та появі значної кількості програмного забезпечення для смартфонів, що може використовуватись в освітньому процесі. Зокрема, усі підручники, що починаючи з 2024–2025 навчального року будуть впроваджуватись в освітній процес в закладах загальної середньої освіти, крім паперової книги, та її цифрового формату, обов'язково міститимуть цифровий додаток, який розширюватиме й доповнювати вміщений у підручник навчальний матеріал. Використання такого додатку учнями передбачає використання ними і власних гаджетів для доступу до навчального контенту.

Навіть при очній формі організації освітнього процесу здобувачі освіти зацікавлені в використанні гаджета. Заборона використання мобільних телефонів, як пропонується частиною суспільства, це крок у минуле.

Власні гаджети невід'ємна частина культури сучасної людини. На нашу думку використання принципу BYOD в освітньому процесі має бути виваженим, обмеженим, дозованим, але є необхідним. Оскільки у подальшій професійній кар'єрі молодь змушена бути використовувати власні гаджети у сфері своїх професійних інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гончарова Н. О., Сіпій В. В. Використанням принципу BYOD при формуванні ключової компетентності «екологічна грамотність та здорове життя» в гімназії та ліцеї. *Фізична реабілітація та здоров'язбережувальні технології: реалії і перспективи* : збірник матеріалів V Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, 14 листопада 2019 р. Полтава : Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2019. С. 309-312. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/718477/>
2. Сіпій В. В. Використання принципу BYOD при дистанційній формі організації освітнього процесу *Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи*: Матеріали X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Тернопіль, 10-11 листопада, 2022 р. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2022. С. 173-175. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/733828>
3. Терещук С. І. Технологія мобільного навчання: проблеми та шляхи вирішення / Терещук С.І. // *Вісник Чернігівського національно педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки.* 2016. №138. С. 178–180. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2016_138_40